

Sygn. akt II K 376/14

1 Ds. 998/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2014r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Agnieszka Chmielowiec

przy udziale prokuratora Marka Rogowskiego z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 września 2014 r. sprawy

L. C. (C.)

syna A. i L. z d. O.

urodz. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 lipca 2014 roku na drodze publicznej w miejscowości K. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki M. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości o,29 mg/litr alkoholu w wdychanym powietrzu,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

I. na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego **L. C.** na okres 2 (dwóch) lat próby;

II. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 49 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 1500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

III. na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania w sprawie i na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) wymierza mu opłatę w kwocie 100 zł.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony L. C., w godzinach wieczornych w dniu 27 lipca 2014r., spożywał w swoim domu w P. alkohol w postaci piwa w ilości 1,5 litra. Rankiem, następnego dnia, oskarżony pojechał swoim samochodem m-ki M. o nr rej. (...) do S. do apteki. Po drodze zabrał jeszcze swojego pracownika, w zamiarze podwiezienia go firmy do K..

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego L. C., k. 13 – 14.

W K., na ul. (...) pojazd prowadzony przez oskarżonego został zatrzymany do kontroli drogowej przez patrol Policji. Z uwagi na wyczuwalną woń alkoholu, oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu elektronicznym urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Badanie wykazało u L. C. wynik wynoszący: 0,29 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu - o godz. 6.46 oraz 0,25 mg/dm³ - o godz. 7.02.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego L. C., k. 13 – 14,

zeznania świadka M. A., k. 17,

protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu wraz ze świadectwem wzorcowania, k. 2 – 3.

Oskarżony L. C. ma 51 lat, jest żonaty, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Oskarżony prowadzi działalność gospodarczą – Zakład (...) w K., uzyskując miesięcznie około 3.000 zł. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

wyjaśnienia oskarżonego L. C., k. 13 – 14,

informacja z K., k. 19,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 20.

L. C. przyznał się do zarzucanego czynu, opisując jego okoliczności. Oskarżony wyraził skruchę za popełniony czyn.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego, korespondujących z nimi zeznaniach świadka M. A. oraz dowodach o charakterze materialnym w postaci: protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, danych o karalności oskarżonego oraz notatki urzędowej z ustaleń dotyczących osoby oskarżonego.

Oceniając przedstawionych powyżej dowodów sąd uznał, że sprawstwo oskarżonego L. C. w zakresie zarzucanego mu czynu, nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. Zachowanie oskarżonego opisane w części wstępnej wyroku wypełniało znamiona występku z art. 178a § 1 k.k. Oskarżony bowiem w dniu 28 lipca 2014 r. na drodze publicznej w miejscowości K. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki M. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości 0,29 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Dokonując ustaleń w zakresie stanu nietrzeźwości oskarżonego sąd miał na uwadze treść protokołu użycia alkomatu oraz ustawowe określenie tegoż stanu zawarte w art. 115 § 16 pkt 2 k.k.

Dokonując ustaleń w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego, Sąd Rejonowy uznał za zasadne zastosowanie wobec niego środka probacyjnego w postaci warunkowego umorzenia postępowania karnego. W ocenie sądu w niniejszym przypadku zachodzą wszelkie przesłanki zastosowania tej instytucji – określonej w art. 66 k.k.

W pierwszym rzędzie wskazać należy, iż nie budziły jakichkolwiek wątpliwości okoliczności popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu, który pozostaje zagrożony karą pozbawienia wolności nie przekraczającą lat 3. Stan faktyczny został bowiem ustalony w oparciu o wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego oraz zeznania świadka M. A. i znajdował dodatkowe potwierdzenie w dowodach o charakterze materialnym.

Równie niewątpliwy pozostawał fakt zawinienia po stronie oskarżonego. W tym zakresie sąd mając na uwadze okoliczności popełnienia czynu, a przede wszystkim fakt spożycia przez oskarżonego alkoholu poprzedniego dnia oraz,

to że zawartość alkoholu w jego organizmie nie była wysoka i miała tendencję malejącą, uznał iż stopień jego winy nie był znaczny.

Czyn jakiego dopuścił się oskarżony, pozostaje społecznie szkodliwym w stopniu wyższym niż znikomy. Niemniej jednak przy uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 115 § 2 k.k. stwierdzić należy że nie jest on znaczny w rozumieniu art. 66 § 1 k.k. Na taką ocenę wskazanej przesłanki miała wpływ przede wszystkim zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego, która w niedużym stopniu przekroczyła próg 0,25 mg/l – rozgraniczający stan nietrzeźwości od stanu po użyciu alkoholu.

Wreszcie wskazać należy, iż po stronie oskarżonego występuje pozytywna przesłanka kryminologiczna. Nie był on dotąd karany sędownie za jakiegokolwiek przestępstwa, a jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegać porządku prawnego. Oskarżony wyraził na rozprawie szczerą w ocenie sądu skruchę. Postawa oskarżonego wskazuje na to, że niniejsze postępowanie, stanowi dla niego wystarczającą nauczkę na przyszłość i nie popełni on ponownie przestępstwa.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. umorzył warunkowo postępowania karne wobec oskarżonego, oznaczając okres próby na 2 lata. Sąd uznał, że zastosowanie wskazanego środka probacyjnego w stosunku do oskarżonego będzie wystarczające dla zapobieżenia ponownemu popełnieniu przez niego czynu zabronionego.

Jednocześnie na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 49 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 1500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W ocenie Sądu świadczenie pieniężne orzeczone wobec L. C., ma spełnić dwojaką funkcję jako instytucja o charakterze probacyjnym, znajdująca zastosowanie przy warunkowym umorzeniu postępowania. Przede wszystkim świadczenie to, winno stanowić względem jego osoby środek o oddziaływaniu wychowawczym, a nadto stanowić formę zadośćuczynienia interesowi publicznemu za popełniony czyn. Ustalając wysokość świadczenia pieniężnego w kwocie 1500 zł, sąd miał na uwadze wysokość dochodów uzyskiwanych przez oskarżonego.

Umarzając warunkowo postępowanie karne wobec L. C. i stosując wskazany powyżej środek, sąd uznał, że nie jest celowe orzekanie wobec niego również zakazu prowadzenia pojazdów w oparciu o art. 67 § 3 k.k. W tym wypadku bowiem zakaz prowadzenia pojazdów nie jest obligatoryjny, gdyż stanowi narzędzie o charakterze probacyjnym. Z uwagi na wyrażoną przez oskarżonego skruchę, jego wcześniejszą niekaralność oraz zastosowane świadczenie pieniężne, wyprowadzić należy wniosek, że prowadzenie przez oskarżonego pojazdów mechanicznych w chwili obecnej nie zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Tym samym względy wychowawcze nie wymagają orzeczenia wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów. We wskazanych okolicznościach, gdy cele prewencyjne wobec oskarżonego mogą być spełnione przez opisane powyżej środki probacyjne, dodatkowe orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów pozostawałoby niezgodne z treścią art. 3 k.k. – tj. godziło w zasadę humanitarnego wymiaru kar i innych środków przewidzianych w kodeksie karnym.

Na podstawie art. 629 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k. sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania uzasadnione wydatki obliczone zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U. 2003 r. nr 108 poz. 1026). Natomiast na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. 1973 r. Nr 27 poz. 152 z późn. zm.) wymierzył oskarżonemu opłatę w wysokości 100 zł. Rozstrzygając o kosztach sądowych, sąd miał na uwadze aktualną sytuację materialną oskarżonego, który osiąga stałe dochody, w wysokości umożliwiającej mu pokrycie kosztów sądowych.

SSR Radosław Gluza